

обвързали в брак, на нейния адрес са се получавали писма и телеграми за Яворов, информиращи го за назрелите събития, за положението и въоръжението на четите.

Поетът цени патриотизма на Лора, дъщеря на Петко Каравелов и племенница на Любен Каравелов, и след заминаването си на 22 септември 1912 г. вечерта, със своята чета за Македония ѝ пише: "Вярвай, че ще се видим, както аз вярвам, че ти си най-добрата българка. Аз не мога да ти напиша нищо повече, защото те обичам." ¹⁷

В Белово Яворов заварва четите на войводите Йонко Вапцаров, Лазар Колачков и Лазар Топалов /Ласката/. В сформираната сборна чета се включва и той със своите момчета, 13 на брой. В бележника си срещу имената на четниците си поетът е отбелязал възрастта им, родното им място, професията им и дали са служили в армията.

От гара Белово сборната чета потегля на 23 септември към границата. Неин войвода е Йонко Вапцаров, а Яворов е началник на отделна група.

"Преди да минем границата — разказва Йонко Вапцаров, - на Юндола, Яворов държа реч на момчетата — че сега е крайният момент да се освободи Македония; сега няма да се бием както по-рано като четници, а ние ще атакуваме. Предложи, който го е страх, да се върне." ¹⁸

От Юндола през с.Куртово сборната чета преминава границата при Якоруда. Забелязана от турски башибозук тя води ожесточено сражение с него и с придошлия по-късно турски аскер.

Яворов, който се бие на първата линия заедно с Вапцаров, Колчаков и Ласката, ще пише със задоволство на Ал. Паскалев: "На 1 октомври 1 часа далеко от с. Якоруда /Разложко/ турците ме посрещнаха на засада и се сражавах 4 часа. Значи - имам право да се гордея, защото първото сражение в Македония /след мобилизацията/ беше мое." ¹⁹

На 5 октомври 1912 г. България обявява война на Турция. Още същия ден чети на ВМОРО освобождават Банско. Сборната чета, в

17. Яворов, П.К. *Събр. съч.* Т. V, с. 246.

18. Вапцаров, Й. [Спомени]. В: Спомени за П.К. Яворов..., с. 103.

19. Яворов, П.К. *Събр. съч.* Т. V, с. 235.